

În amintirea lui Gabi

L-am cunoscut pe Gabi de când era copil. Era un băiat drăguț, cu un zâmbet cald, cu ochi curioși, mereu dornic să învețe ceva nou, să pună întrebări, să înțeleagă lumea. Ca adult, mi-a devenit prieten bun, de care mă legau amintiri despre părinții noștri – tatăl lui Gabi i-a fost elev tatălui meu, rabin dr. Ernest Neumann, chiar unul dintre elevii săi cei mai străluciți și iubiți la Liceul Israelit din Timișoara. Asemenea tatălui și mamei sale, profesoară de pian, Gabi a devenit un om, cum astăzi rar mai întâlnești, un om cu o vastă cultură universală, în istorie, literatură, muzică. A fost un meloman. Nu a fost concert simfonic la care nu să nu fi fost prezent, împreună cu familia. Era poliglot - vorbea perfect engleza, germana, franceza. Specific lui i-a rămas zâmbetul, în toate circumstanțele. A fost un om bun și generos, atașat de familie, un fiu model, plin de dragoste și atenție pentru mama lui, Vera, un soț și tată afectuos pentru Michaela și Lia, fetița lui de 5 ani. Împreună, au format un întreg.

Era conștient de rădăcinile familiei sale și atașat de tradiția și cultura iudaică. Și pe această platformă ne-am întâlnit. Am colaborat des și intensiv, schimbând informații și istorii. Cărțile lui de istoria arhitecturii în Banat mi-au fost de mare ajutor: *Cultura Central Europeană reflectată în evoluția gândirii arhitecturale și urbanistice 1700-1945* și, o lucrare inedită, o premieră pentru Banat, *Enciclopedia arhitecților din Banat*

1700-1990. Acasă, în biroul lui, pereții erau tapetați cu cărți. El însuși avea cunoștințe enciclopedice. Gabi a cercetat în arhive, a mers la fața locului, pe teren, neobosit, mânat de pasiunea de a conserva amintirea trecutului.

A fost un entuziast și a transmis multora entuziasmul lui, studenților, colegilor, prietenilor. Un ghid excelent, a condus grupuri în oraș pro bono. Știu că a realizat și multe proiecte de arhitectură gratuit, pentru că a considerat că clienții nu aveau resurse financiare suficiente.

Am pierdut un prieten deosebit și un colaborator de neprețuit. Comunitatea și orașul sunt mai sărace acum, că el nu mai este. Amintirea lui să ne fie o binecuvântare!

Getta Neumann

